

עריכת ברית מילה
לתינוקות ומבוגרים
בחדרי ניתוח
בארץ ובעולם

עלוך ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת חיי שרה תשפ"ד

מפעולות הארגון

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

מהספר פניני הברית

מלאך הברית! המלאך המלווה בדרכים

בפרשתנו מוזכר שמלאך הברית הוא מלאך הלוויה, מלאך השמירה, וכך מובא בפסוק הוא ישלח מלאכו לפניך, ראשי תיבות מילה, וכן מובא בעוד מקומות. באחת מנסיעותי, לברית במדינת בלארוסיה לפני כעשר שנים, בעשרת ימי תשובה, הבאתי אתי 25 סטים של ארבעת המינים, לולבים בארגו המיוחד ושאר המינים במזוודה יחד עם כלי המילה, כשהגעתי לבלארוס ראיתי שעוקבים אחרי בדריכות, קופסת הלולבים משכה את תשומת לבם, כשהתקרבותי למעבר המכס רץ אלי איש המכס ושאל מה זה??? עניתי לו בהתרגשות ובבטחון חזק, זה לולב, זה מצוה, זה יהדות, הלה נרתע ואמר בסדר בסדר אתה יכול לעבור, בשדה התעופה חיכו לי אנשי הקהילה וכל כך התרגשו שהצלחתי להעביר את ארבעת המינים, ואז הבנו את גודל הנס שמלאך השמירה שהתלווה לברית הוא זה שלווה גם את ארבעת המינים, כל שנה הם מתמודדים בהעברת המינים, הפעם בזכות שליחות המצוה זכינו לעוד מצוות.

בברכה
המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

מהנעשה ונשמע

בשבוע החולף זכינו למול בחור בגיל 13 בקייב שבמדינת באוקראינה, ונקרא שמו בישראל-איתן. התחיל השנה ללמוד במוסד יהודי בקייב ודיברו אתו על הברית שעשה אברהם אבינו, וצעק גם אני רוצה ברית עכשיו, הוא הגיע יחד עם סבו שעוד זכר את בית הכנסת מילדותו, וסיפר שזוכר איפה גר כל אחד מהמתפללים ברחוב, ואמר על עצמו שאביו היה מביאו לבית הכנסת והיה משחק עם חבריו עד שאביו היה קורא לו להשלים מניין.

ברך את אברהם בכל. בגמ' (בבא בתרא טז:) מאי בכל... רבי שמעון בן יוחי אומר אבן טובה היתה תלויה בצוארו של אברהם אבינו שכל חולה הרואה אותו מיד מתרפא, ובשעה שנפטר אברהם אבינו מן העולם תלאה הקדוש ברוך הוא בגלגל חמה אמר אביי היינו דאמרי אינשי אידלי יומא אידלי קצירא, יש מקשים למה לא היה אברהם מתרפא באבן טובה זה כשנחלה מן המילה, ובעל אמרי נועם תירץ, דמילה הוה כחולשא בידי שמים וכיו עכ"ל והוא דחוק, ונראה דאף על גב דניתן רשות לאדם להתרפאות ממדת תמימות לבקש רחמי שמיא: (מהרש"א בבא בתרא טז:)

קשה למה לא נתרפא אברהם מאבן טובה שלו אלא בא רפאל ורפאהו ממילתו היה לו להסתכל בה והיה מתרפא וי"ל כי המילה היתה מאת הקדוש ברוך הוא ועל כן לא הביט באבן טובה עד שבא רפאל ורפאו: (תוספות השלם)

שים נא ידך תחת ירכי. (כד ב) נא ידך. בגימטריא מילה, שהשיעו במילה: (בעל הטורים)

שים נא ידך תחת ירכי. לפי שניתנה להם המילה בצער לפיכך אין נשבעין אלא בה. דבר אחר למה היו מחבבין את המילה, שהיו יודעין שהיא עתידה להציל את בניהם מגיהנם, שנאמר לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חק. ואין חק אלא מילה, שנאמר אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק ויעמידה ליעקב לחק. וישראל שהיו מולין נמלטין ממנה, שנאמר כי תעבור במים אתך אני וגוי כי תלך במו אש לא תכוה: (ילקוט שמעוני)

לפי שהנשבע צריך שיטול בידו חפץ של מצוה כגון ספר תורה או תפילין והמילה היתה מצוה ראשונה לו ובאה לו על ידי צער והיתה חביבה עליו ונטלה. (ור"ל מה שלא אמר תחת ירכך וה"ל להשיעו העבד במילתו לפי ששל אברהם היתה ראשונה לו קודם מילת העבד וק"ל): (רש"י)

בפירש"י ובמדרש למה השיעו במילה מפני שבא לו על ידי צער וצריך ביאור לפי זה למה השיעו יעקב דאצלו לא ניתנה בצער כיון שנימול לשמונה, וכתבתי לפי מה שפירשו המפרשים, הרי אברהם קיים כל התורה עד שלא ניתנה

ואמאי לא נימול קודם שנצטווה ותירצו דגדול המצווה ועושה לזה המתין לציווי השם יתברך והטעם דמצווה ועושה גדול משאינו מצווה ועושה הוא משום דעל מצוה שמצווה מהקדוש ברוך הוא היצר הרע מסיתו מאד לעבור ויש לו צער גדול בעשייתה ולפום צערא אגרא, וזה כוונתו שהשביעו אברהם רק במצות מילה כי היצר הרע לא היה מסיתו לעבור רק מצות מילה שהיו מצווים ועושים ובזה הסתת יצר הרע לאברהם וכן ליצחק במילת יעקב על כן היתה חביבה להם, ולפי מה שכתבתי לעיל פרשת לך לך גדל המצוות השיג אברהם מעצמו זולת מצות מילה לא השיג עד שמל וזה שכתב רש"י והמילה היתה מצוה ראשונה לו דהציווי היתה קודם שהשיג מעצמו: (פנינים יקרים)

שים נא ידך וגו'. עיין ברש"י שהקשה למה לא אמר תחת ירך העבד, ונראה לפרש על דרך שכתוב וירא אליו ה'. והקשה האור החיים דהוה ליה לומר וירא ה' אליו הרואה קודם לנראה יעויין שם, ופירש על דרך דאיתא בתקונים (תיקון כ"ד) לצדיקים שריא בכח מילה ופריעה השם הוי"ה ב"ה ולבינונים היא במקום קרבן וכו', וזהו וירא אליו ה' אף שבני ביתו גם כן נימולו אתו אף על פי כן לא נגלה הוי"ה רק אליו כנ"ל, ואברהם רצה להשביעו בשם הוי"ה ב"ה כמו שכתוב ואשביעך בה' אלהי השמים וגו'. וזהו שם הוי"ה ב"ה ושם אהו"ה שהוא גימטריא טוב, שטוב הוא קודם שנתפשט וחסד נקרא אחר התפשטות, וזהו אך טוב וחסד ירדפוני. כדאיתא בכתבים על כוונת מילה ופריעה יעויין שם, ועל כן הוצרך לומר תחת ירכי להשביעו במילתו דוקא כי שם הוי"ה שורה דייקא אצל אברהם ולא לזולתו והבן: (דגל מחנה אפרים)

שים נא ידך תחת ירכי ואשביעך בה' אלקי השמים ואלקי הארץ... ה' אלקי השמים אשר לקחני מבית אבי. וזה לפי שהשביעו במילה כמו שפירש רש"י ואמרו רבותינו זכרונם לברכה (נדרים לא): אלמלא המילה לא נתקיימו שמים וארץ, שנאמר אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת. לכך הוזכר כאן שמים וארץ, לומר שאני משביעך במצוה שבה תלויה קיום שמים וארץ.

ועוד למה השביעו במילה, שהשכל נגזר משמים ממעל והחומר מן הארץ וקודם שנימול אברהם אף על פי שכח שכלו שלו היה שלם, מכל מקום החומר היה עדיין בעל מום, לפיכך לא ייחד הקדוש ברוך הוא שמו כי אם על הדבר השלם בלא מום, ולפיכך אמר, ה' אלקי השמים אשר לקחני מבית אבי. אבל עכשיו שאני נימול הרי גם החומר נתקדש באות קודש, ועל כן הקדוש ברוך הוא מייחד שמו יתברך הן על השכל הן על החומר, לכך נאמר בה' אלקי השמים ואלקי הארץ.

ומה שנאמר, ואשביעך בה' אלהי השמים ואלהי הארץ. לפי שאמרו רז"ל (נדרים לא): גדולה מילה שאלמלא מילה לא נתקיימו שמים וארץ, שנאמר (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת. לכך הזכיר בשבועת המילה אלהי השמים והארץ. וטעמו של דבר הוא, לפי שהמילה משלמת שם של שדי ובאותו שם אמר הקדוש ברוך הוא לעולמו די כשהיו השמים והארץ מתפשטין ומרחיבים והולכים, כדאיתא פרק אין דורשין (חגיגה יב). ובזה מיושב מה שאמרו לא נתקיימו שמים וארץ, משמע אחר שנבראו לא היו יכולין להתקיים, והפסוק אומר לא שמת. משמע לכתחילה, אלא לפי שקאי על חקות שמים וארץ על החק הניתן להם שלא יתפשטו לאין תכלית וגער בהם הקדוש ברוך הוא בשם שדי כי בו אמר לעולמו די, ואלמלא זה לא היו יכולין להתקיים אם היו מתפשטין לאין תכלית וכל זה בא מצד המילה המשלמת שם זה, אבל כשלקחני מבית אבי זהו קודם המילה היה אלהי השמים לבד, כי לא היה שם של שדי מתפשט בתחתונים: (כלי יקר)

העוללות אפרים ביאר ענין השבועה במילה, על פי הפסוק, עקב אשר שמע אברהם בקולי. סופי תיבות ברית, וראשי תיבות אשבע, רמז לשבועה שהיא במילה, וכתב, נראה שהוא על דרך שמצינו במדרש (שיר השירים ב) השבעתי אתכם בצבאות או באילות. צבא שיש לי בה אות המילה, ונ"ל לפי שעיקר השבועה היא בשם, לפיכך לא תמצא שבועה כי אם בספר תורה, כי בה כלולים כל השמות הקדושים, או במילה, כי גם במילה כלול השם הגדול, כמו שפירש רבינו בחיי בפרשה זו, שהשם המיוחד רשום במילה, ע"ש, וכמו שכתוב, מי יעלה לנו השמימה. ראשי תיבות מילה וסופי תיבות שם של ארבע, ומטעם זה נקרא שניהם ברית, כי ברית בלשון שבועה, כמו שכתוב, לעברך בברית ה' ובאלתו. זה שאמר הכתוב השבעתי אתכם בצבאות. היינו באות המילה, או באילות. רמז לתורה שנאמר בה אילת אהבים ויעלת חן. והמשכיל יבין:

שים נא ידך תחת ירכי. לעיל (כד ב) ביארנו שעיקר דבר זה אינו לשבועה, אלא כמו כריתת ברית שבין אדם לחברו שהיה מנהג ליתן יד על יד, כלשון מקרא (ביחזקאל יז יח) והנה נתן יד. אבל אב עם בנו ואדון עם עבדו אין דרך ארץ להשוות יד ליד, על כן נהגו להניח היד תחת הירך: (העמק דבר פרק מז כט)

הוא ישלח מלאכו לפניך. (כד ז) ר"ת מילה וגם בסיפור אליעזר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו. גם כן ר"ת למפרע מילה, וגם ר"ת ובנות אנשי העיר יוצאות לשאוב מים. ר"ת מילה, כי המלאכים שנבראו ממצות מילה נשלחו לזה וכמארז"ל זימן לו הקדוש ברוך הוא שני מלאכים אחד להוציא את רבקה ואחד ללוות את אליעזר: (מעשה אבות)

מילה, ראשי תיבות (שמות לב) הנה מלאכי ילך לפניך. והיינו מלאכי אותיות מיכאל שהוא שר החסד, ילך לפניך על ידי מצות המילה: (בניהו בן יהוידע נדרים לב)

הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם. (כד יב) יובן בסיעתא דשמיא לרמוז ראשי תיבות וסופי תבות לפני היום. הוא אותיות מילה, הקרה מלשון יקר, רצה לומר תיקר נא מצות המילה בעיניך ואז ועשה חסד עם אדוני אברהם שימשכו החסדים על ידי מצות המילה ודו"ק: (מלאך הברית)

ובנות אנשי העיר יוצאות לשאוב מים וגו'. (כד יג) בראשי התיבות וסופי תיבות של הפסוק נרמז ברית מילה, וגם שמו של אליהו שהוא מלאך הברית: (חידושי הרי"ם)

והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה. (כד טו) אחי אברהם וכדה על. ס"ת מילה, בזכות אברהם שהיה תמים ובזכות יצחק שנימול לשמונה נזדמנה לו רבקה: (טהרת יום טוב)

ושני צמידים על ידיה. (כד כב) ס"ת מילה, עיין רש"י רמז לעשרת הדברות ולשני לוחות הברית, ושם כתיב (שמות יט) ושמתם את בריתי. והשומר בריתו הרי הוא כאלו קיים העשרת הדברות וכל התורה: (טהרת יום טוב)

וגם הגמלים השקתה. (כד מו) הג' מלים, הנמולים לה"ג יום, מלים מל ים, בזכות מילה נקרע הים וכתוב לגזור ים סוף לגזרים, וכמו כן (נחום א) נגוזו ועבר. לפי שהיו נגוזים ונכתרים ממילה לכן עברו וזהו נגוזו ועבר: (תוספות השלם)

ויוסף אברהם. (כד סז) זה שאמר הכתוב, (תהלים עא) ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך. אמר רבי יודן כתיב (דברים יז) לא ירבה לו סוסים. ושלמה כשמלך אפילו אחד לא היה לו אלא על הפרדה רכב והוסיף עוד, אמר רבי חוניא כתיב (ויקרא ט) ביום השמיני ימול בשר ערלתו. כשמל בנו אפילו אדם ממשכן עצמו משמח אותו היום, הוי אומר והוספתי על כל תהלתך: (מדרש תנחומא פרשת חיי שרה סימן ז)

ותלד לו. (כה ב) ותלד לו את זמרן. הוא שנהגו לומר בשעת המילה (מדרש תהלים ה) יחי הילד לאביו ולאמו יהא אח לשבעה זה יצחק ואב לשמונה זה אברהם שהוליד יצחק, ואף על פי שיש בני אדם אומרים יהיו אח לשבעה וגם לחי עד מנשה ואפרים שהקריבו ביום ז' וביום ח' לקיים מה שנאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה: (תוספות השלם)

ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים. (כה ז) מ"ם יו"ד למ"ד ה"א גימטריא ק"פ, שנותיו של אברהם אבינו וה"א שניתוספה בשמו עולים ק"פ, כי שנותיו קע"ה (במדבר כג) ולישראל מה פעל אל. בזכות אברהם, פעל גימטריא ק"פ: (תוספות השלם)

ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים. וכתב רש"י על פי המדרש, בן ק' כבן ע' ובן ע' כבן ה' בלא חטא. וקשה הרי על כרחך שנותיו לא היו שוות, ונשתנה אחר המילה ממה שהיה קודם המילה, וכן יש לדקדק על לשון המדרש (רבה בראשית פרשה סב) שהביא על פסוק זה, כתיב (תהלים לז) יודע ה' ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה. יודע ה' ימי תמימים. זה אברהם, שנאמר והיה תמים. ואצל שרה כתב המדרש (רבה בראשית פרשה נח) ...ד"א יודע ה' ימי תמימים זו שרה שהיתה תמימה במעשיה...ויש לדקדק אמאי אצל אברהם הוצרכו לראיה מן הפסוק, שנאמר והיה תמים. ואצל שרה לא הוצרכו לראיה, וכתב בספר שם משמואל על פי הקושיא המפורסמת, הלוא אברהם אבינו קיים כל התורה כולה אף שלא נצטוו ולמה לא מל עצמו קודם שנצטוו, ופירש על פי הגמ' (במסכת יבמות ריש פרק הערל) קטן תוך ח' מותר לסוכו בשמן של תרומה, דערלה תוך זמנה לאו שמה ערלות. ולכן אצל אברהם קודם שנצטוו על המילה היה דינו כערלות תוך זמנה ולא שמה ערלות ואם היה נימול היה חשוב כמבטל מצות המילה ואם כן מה שלא נימול קודם הוא צורך וקיום מצות המילה, וכשנימול אחר כך, נחשב למפרע העדר המילה מכלל מצות מילה, כי זוהי הכנה למצות שנחשבת כמצות, ולכן אחר שנימול חשוב למפרע כאילו קיים את המצוה, והיו כל שנותיו תמימות, וזה יש לפרש בלשון, והיה תמים. ולא כתיב ותהיה תמים, שאם היה כתוב בלשון ותהיה תמים, משמע להבא, שמעשיו יהיה תמים, ולכן כתוב והי' דמשמע הוה, וכל הוה במשמע נמי לשעבר, ולכן הוצרכו במדרש להביא ראיה על הפסוק, ימי תמימים. זה אברהם, מהפסוק והיה תמים. שלא תאמר דלא היה תמים בכל שנותיו שהרי עד צ"ט שנה לא היה נימול, ואין ראיה ממפורסמות שהיה צדיק, שאפשר לומר שמקודם לא היה צדיק, ולכן מביא ראיה מהפסוק, שמשמע שתמיד היה מושלם, אבל אצל שרה שלא נשתנתה מחמת מצות המילה אין צריכה ראיה: (ע"פ שם משמואל)

ימי ההילולא של צדיקים בשבוע זה

הגאון רבינו דוד בן זמרא הרדב"ז זצ"ל	יום ראשון כ"א חשון
הגאון ר' ישראל נאג'ארה (מחבר הזמר קה רבון) זצ"ל	
ההרה"ר ר' דוד שלמה (ערבי נחל ועוד) בהרה"ק ירחמיאל זי"ע	יום שני כ"ב חשון
הגאון ר' עזריאל הורוויץ אב"ד לובלין (ראש ברזל) זצ"ל	
הרה"ק ר' ישכר דב מבעלזא בהרה"ק ר' יהושע זי"ע	יום שלישי כ"ג חשון
הרה"ק ר' משה מינדר (סלונים) ב"ר יעקב לייב זי"ע	
הגאון ר' אברהם אזולאי (חסד לאברהם) זקינו של החיד"א זי"ע	יום רביעי כ"ד חשון
הרה"ק ר' גדליה משה בהרה"ק ר' שלמה מזוועהיל זי"ע	
הרה"ק ר' מרדכי מבילגורייא בהרה"ק ר' ישכר דב זי"ע	יום חמישי כ"ה חשון
הרה"ק ר' יעקב מפשעווארסק זי"ע	שבת קודש כ"ז חשון

סיפורי צדיקים מיומא דהילולא בשבוע זה

בענין מילת ישמעאל שמעתי בשם ר' סנדר אשכנזי שהיה אצל הרה"ק רבי ישכר דוב מבעלזא זי"ע בסעודה שלישית ונענה הרה"ק דאיתא בזה"ק שטען ישמעאל שיש ליתן לו שכר על מצות מילה ונתנו לו שתהיה לו שליטה בארץ ישראל אחר החורבן כשתהיה ארץ ישראל בריקניא, ונתלהב הרה"ק וזעק רבונו של עולם, כבר היה להם די והותר כבר קיבלו מספיק: (קובץ מילין קדישין)

מנהג לבישת בגד לבן בברית מוה"ר אברהם אליעזר לייטנער ז"ל יליד מאטטערסדארף סיפר, פעם אחת היה בבעלזא אצל האדמו"ר הגאון הקדוש ר' יששכר בער רוקח זצ"ל ונשאל על ידו אם אמת הדבר שבעיר מאטטערסדארף לובשים הבעל ברית והסנדק והמוהל בגדי לבן כשענה הן, שאלהו האדמו"ר אם הוא יודע טעמו של דבר כשאמר שאינו יודע, אמר לו האדמו"ר אני אגלה לך טעמו של מנהג זה, כידוע שימש משה רבינו עליו השלום כל שבעת ימי המלוואים בחלוק לבן (תענית יא): ואבי הבן והסנדק והמוהל הם בבחינת מקריבי קרבן לפיכך הם לובשים בגדי לבן דומיא דמשה רבינו עליו השלום: (בית ישראל השלם)

חשיבות שירות ותשבחות בסעודה פעם באה אשה מגלילות העיר ווילנא למרן מורנו הרבי יששכר דב מבעלזא זי"ע, והתלוננה בפניו על בנה שאינו רוצה ללמוד, שאל אותה מרן הרבי יששכר דב זי"ע, איך הוא המנהג, מה נותנים לקהל אחר הברית, ענתה שנותנים לעקיף ויין שרף והולכים הביתה, אמר לה מרן זי"ע, האם זהו חידוש, כשאיך עושים סעודה ואין התינוק שומע שירות ותשבחות, אין זה חידוש שהלב אינו נמשך ללימוד התורה:

כשנותנים בשר בסעודת הברית התינוק יגדל לתלמיד חכם וכך אמר כ"ק מרן מהרי"ד זי"ע בקדשו, שכאשר נותנים בשר בסעודת ברית מילה הרי זו סגולה לרך הנימול שיגדל לתלמיד חכם ושיוכל ללמוד ולהבין היטב דף גמרא, וכ"ק מרן מהרי"א זי"ע הוסיף פעם על כך, שאביו מרן הקדוש זי"ע רמז את הדבר בלשון חז"ל בשרא אגומרי, ונרמז בזה שעל ידי שנותנים בשר בסעודת הברית מובטח שהתינוק ילמוד גמרא ודו"ק: (הליכות צדיקים בעלזא)

למהר בברכות כדי שיוכלו להרגיע את התינוק הרה"ק ר' אליעזר מוויזניצא בעל דמשק אליעזר הוזמן פעם להיות סנדק לתינוק נכד לבית ויזניץ ולבית בעלזא, והגה"צ ר' מרדכי רוקח זצ"ל מבולגריי כובד לומר את הברכות, לאחר סיום הברכות אמר לו רבנו, כי בויזניץ נוהגים לומר את הברכות של הברית במהירות כדי שיוכלו להוליך מהר את התינוק אל אמו לינוק וירגע מכאבי: (בעל דמשק אליעזר)

סנדק ברוחניות ר' יצחק מויעליפאלי סיפר על זקנו זצ"ל, בלובלין היה נהוג, כי חודש אחד היו מכבדים את החוזה מלובלין בסנדקאות, ובחודש שלאחריו כיבדו את ראש הקהל (יש מייחסים שההסכם היה עם ראש הברזל), כך היה המנהג בעיר זמן רב, אם לפעמים היה ברית שראש הקהל רצה להיות סנדק כגון אצל אחד מקרוביו, היו מחליפים את הסדר ראש הקהל קיבל סנדקאות בזה אחר זה, ואחר כך כיבדו גם את החוזה בסנדקאות חודשיים רצופים, וכן להיפך, אירע פעם שנולד בן זכר לאחד החסידים בחודש שהסנדקאות היתה שייכת לראש הקהל, ואילו אותו חסיד אבי התינוק רצה כמובן שהחוזה יהיה הסנדק של בנו, הגיע אל רבו החוזה וביקש לכבדו בסנדקאות, עליך לבקש את רשותו של ראש הקהל ענה החוזה, עשה החסיד כן ניגש אל ראש הקהל וביקש את הסכמתו שהחוזה ישמש כסנדק גם בחודש זה, כך יוכל לכבד את רבו, אולם הפעם לא הסכים ראש הקהל לוותר בשום אופן, בא אבי התינוק לרבו, וסיפר לו בכאב על סירובו של ראש הקהל, שאל ביאוש מה עושים, אם ראש הקהל אינו מסכים אין לי שום עצה עברוך ענה החוזה, הלך החסיד לביתו וסיפר לאשתו היולדת את העובדא, זו חסידה גדולה היתה עוד יותר ממנו, אם הרבי לא יהיה הסנדק אמרה בתקיפות, לא אמסור את התינוק למולו, ראש הקהל לא יהיה הסנדק של הילד שלי, הלך החסיד לרבו ומסר לו דברי אשתו היולדת, נענה הרבי ואמר, אמור לה שלא תצטער אם כן הדבר, אני אהיה הסנדק, שמחו הורי התינוק ושקטה רוחם. ויהי ביום השמיני נקהל הציבור לבריתו של התינוק, בסמוך לברית השתוממו הנוכחים לשמוע את השמש מכריז, "ראש הקהל מכובד בסנדקאות", אבי הבן היה המום והתקשה להאמין למשמע אוזניו, הרי הרבי הקדוש הבטיחו נאמנה שהוא עצמו ישמש הסנדק, אך הוא חישיק את שפתיו ולא הגיב מאומה, ראש הקהל פסע מעדנות לעבר הכיסא, נטל את הינוקא והושיבו על ברכיו בחיך ניצחון, לאחר הברית ניגש רבינו החוזה לאבי הבן שעמד עצוב ונכלם, ופייסו בבת שחוק, אל תיפול רוחך, "לא ראש הקהל היה הסנדק אלא אני" אבי הבן עמד קפוא ולא ידע מה לחשוב, ראה את מעילו העליון של ראש הקהל, לחש לו החוזה, האם אינו מלוכלך כולו באבק שעל התנור, הביט אבי הבן על מעילו העליון של ראש הקהל ונדהם לראות את הבגד המפואר מטונף כולו באבק, אני הייתי הסנדק, פתר לו החוזה את התעלומה ואותו הושבתי על התנור. מכאן רואים, סיים רבינו, שאפשר לחשוב שיושבים על כסא של אליהו, ובאמת לא כן הוא: (שלשלת הזהב)

היו שותפים במצוות המילה
ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים
שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח,
עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח
ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלציהם, אמן.

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס ז"ל הולצמן

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדריים פלוס על שם ברית אבות